

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

31. ledna 2023*

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Články 107 a 108 SFEU – Podpora na restrukturalizaci – Bankovníctví – Předběžná fáze přezkumu – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Plán restrukturalizace – Závazky přijaté dotyčným členským státem – Opatření ke sdílení nákladů – Přeměna podřízených pohledávek na kapitál – Držitelé dluhopisů – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Aktivní legitimace – Fyzická nebo právnická osoba, která je bezprostředně a osobně dotčena – Porušení procesních práv zúčastněných stran – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Článek 108 odst. 2 SFEU – Pojem ‚zúčastněné strany‘ – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 písm. h) – Pojem ‚zúčastněná strana‘ – Vnitrostátní opatření zohledněná Evropskou komisí – Nepřípustnost žaloby“

Ve věci C-284/21 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 3. května 2021,

Evropská komise, zastoupená K. Blanck a A. Bouchagiarem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Anthony Braesch, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko),

Trinity Investments DAC, se sídlem v Dublinu (Irsko),

Bybrook Capital Master Fund LP, se sídlem na Grand Caymanu (Kajmanské ostrovy),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, se sídlem na Grand Caymanu,

Bybrook Capital Badminton Fund LP, se sídlem na Grand Caymanu,

zastoupení A. Champsaur, avocate, G. Faellou, L. Prosperetti a M. Siragusou, avvocati,

žalobci v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

* Jednací jazyk: angličtina.

ve složení K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, E. Regan (zpravodaj), M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias a M. L. Arastey Sahún, předsedové senátů, F. Biltgen, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer a M. Gavalec, soudci,

generální advokát: A. Rantos,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. dubna 2022,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 21. června 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se v rámci kasačního opravného prostředku domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. února 2021, Braesch a další v. Komise (T-161/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:102), kterým Tribunál zamítl námitku nepřipustnosti vznesenou v souvislosti se žalobou, kterou podali na základě článku 263 SFEU Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP (dále jen „A. Braesch a další“) a která zněla na zrušení rozhodnutí Komise C(2017) 4690 final ze dne 4. července 2017 o státní podpoře SA.47677 (2017/N) – Itálie, nová podpora a změněný plán restrukturalizace Banca Monte dei Paschi di Siena (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Narizení (EU) 2015/1589

- 2 Článek 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9), nadepsaný „Definice“, zní:

„Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

[...]

- b) ‚existující podporou‘ se rozumí:

[...]

- ii) schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou [Evropské unie],

[...]

- c) ‚novou podporou‘ se rozumí každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivá podpora, která není existující podporou, včetně změn existující podpory;

[...]

- f) ‚protiprávní podporou‘ se rozumí nová podpora uskutečňovaná v rozporu s čl. 108 odst. 3 [SFEU];
- g) ‚zneužitím podpory‘ se rozumí podpora použitá příjemcem v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě [...] čl. 4 odst. 3 [...] tohoto nařízení;
- h) ‚zúčastněnou stranou‘ se rozumí kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení.“
- 3 Článek 4 tohoto nařízení, nadepsaný „Předběžné posouzení oznámení a rozhodnutí Komise“, v odstavcích 3 a 4 stanoví:
- „3. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, pokud opatření spadá pod čl. 107 odst. 1 [SFEU], rozhodne, že opatření je slučitelné s vnitřním trhem (dále jen ‚rozhodnutí nevznášet námitky‘). Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle [SFEU] byla použita.
4. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. 108 odst. 2 [SFEU] (dále jen ‚rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení‘).“
- 4 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Formální vyšetřovací řízení“, v odstavci 1 stanoví:
- „Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení shrne relevantní skutkové a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem. V rozhodnutí jsou dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany vyzvány k předložení připomínek v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.“
- 5 Článek 9 nařízení 2015/1589, nadepsaný „Rozhodnutí Komise ukončit formální vyšetřovací řízení“, v odstavci 4 stanoví:
- „Komise může připojit ke kladnému rozhodnutí podmínky, za kterých může být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem, a může stanovit povinnosti pro umožnění kontroly plnění rozhodnutí (dále jen ‚podmínečné rozhodnutí‘).“
- 6 Článek 16 tohoto nařízení, nadepsaný „Navrácení podpory“, v odstavci 1 stanoví:
- „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil [...]. Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Unie.“
- 7 Článek 20 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zneužití podpory“, stanoví:
- „Aniž je dotčen článek 28, může Komise v případech zneužití podpory zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6 až 9, články 11 a 12, čl. 13 odst. 1 a články 14 až 17 se použijí přiměřeně.“

Směrnice 2014/59/EU

- 8 Článek 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), nadepsaný „Podmínky zahájení řešení krize“, v odstavci 4 stanoví:

„Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

[...]

- d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu zamezení nebo nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability má tato mimořádná veřejná finanční podpora jednu z těchto podob:

[...]

- iii) kapitálová injekce nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínek, jež neposkytují instituci výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v písmenech a), b) nebo c) tohoto odstavce ani nenastaly okolnosti uvedené v čl. 59 odst. 3.

V každém z případů uvedených v prvním pododstavci písm. d) bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření v nich uvedené omezeny na solventní instituce a podléhají konečnému schválení podle rámce [Evropské u]nie pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmějí být použita k vyrovnání ztrát, jež instituce utrpěla nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti.

Podpůrná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. d) bodě iii) musí být omezena na injekce nezbytné k řešení nedostatku kapitálu zjištěného při vnitrostátních či unijních zátěžových testech nebo testech v rámci jednotného mechanismu dohledu, při přezkumech kvality nebo podobných výkonech, které provádí Evropská centrální banka [ECB], [Evropský orgán pro bankovníctví (EBA)] nebo vnitrostátní orgány a případně potvrzuje příslušný orgán.

[...]“

Narizení (EU) č. 806/2014

- 9 Článek 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), nadepsaný „Postup řešení krize“, v odstavci 4 stanoví:

„Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se má za to, že je subjekt v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

[...]

d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability má tato mimořádná veřejná finanční podpora jednu z těchto podob:

[...]

iii) kapitálová injekce nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínek, jež neposkytují subjektu výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v písm. a), b) nebo c) tohoto pododstavce ani nenastaly okolnosti uvedené v čl. 21 odst. 1.

V každém z případů uvedených v prvním pododstavci písm. d) bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření v nich uvedené omezeny na solventní subjekty a podléhají konečnému schválení podle rámce Unie pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmějí být použita k vyrovnání ztrát, jež subjekt utrpěl nebo pravděpodobně utrpěl v blízké budoucnosti.

Podpůrná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. d) bodě iii) musí být omezena na injekce nezbytné k řešení nedostatku kapitálu zjištěného při vnitrostátních či unijních zátěžových testech nebo testech v rámci jednotného mechanismu dohledu, při přezkumech kvality nebo podobných výkonech, které provádí ECB, EBA nebo vnitrostátní orgány a případně potvrzuje příslušný orgán.

[...]“

Sdělení o bankovníctví

10 Bod 15 sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („Sdělení o bankovníctví“) (Úř. věst. 2013, C 216, s. 1, dále jen „sdělení o bankovníctví“) zní následovně:

„Sdělení ke krizi jasně stanoví, že i během krize jsou nadále použitelné obecné principy kontroly státní podpory. Aby se omezilo narušení hospodářské soutěže mezi bankami a ve všech členských státech na jednotném trhu a zabránilo morálnímu hazardu, podpora by měla být omezena na nezbytné minimum a příjemce podpory by měl poskytnout přiměřený vlastní příspěvek na restrukturalizační náklady. Banka a držitelé jejího kapitálu by se na restrukturalizaci měli podílet co nejvíce svými vlastními zdroji. Státní podpora by měla být poskytována za podmínek, v nichž je náležitě zohledněno sdílení nákladů těmi, kteří do banky investovali.“

11 Část 3 sdělení o bankovníctví se týká rekapitalizace a opatření na záchranu znehodnocených aktiv. Její oddíl 3.1.2, nadepsaný „Sdílení nákladů akcionáři a podřízenými věřiteli“, je tvořen body 40 až 46, které znějí takto:

„40. Státní podpora může vytvářet morální hazard a narušovat tržní disciplínu. V zájmu snížení morálního hazardu by podpora měla být poskytována pouze za podmínek zahrnujících přiměřené sdílení nákladů ze strany stávajících investorů.

41. Přiměřené sdílení nákladů obvykle znamená, že napřed jsou ztráty absorbovány do vlastního kapitálu a poté se předpokládají příspěvky držitelů hybridního kapitálu a držitelů podřízeného dluhu. Držitelé hybridního kapitálu a podřízeného dluhu se musí co nejvíce podílet na snížení nedostatku kapitálu. Jejich spoluúčast může mít buď podobu konverze

nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 [...] nebo úplného odpisu jejich jistiny. V každém případě se musí v co největší míře zákonným způsobem zabránit odlivu hotovosti od příjemce podpory směrem k držitelům takových cenných papírů.

42. Komise nebude požadovat příspěvek od držitelů přednostních dluhů (zejména z pojištěných vkladů, nepojištěných vkladů, dluhopisů a všech ostatních přednostních dluhů) jakožto povinnou složku sdílení nákladů podle pravidel státní podpory, a to ani konverzí těchto nástrojů na kapitál ani jejich odepsáním.
43. Pokud kvóta vlastního kapitálu banky, která má zjištěný nedostatek kapitálu, zůstává nad regulačním minimem [Unie], měla by tato banka být schopna sama obnovit kapitálovou pozici, zvláště s pomocí opatření na navýšení kapitálu, jak je uvedeno v bodě 35. Pokud neexistují žádné jiné možnosti jak překonat nedostatek kapitálu, (včetně jiného opatření orgánu dohledu, jako jsou opatření včasného zásahu, nebo jiného nápravného opatření potvrzeného příslušným orgánem dohledu nebo orgánem příslušným k řešení), musí být podřízený dluh přeměněn na vlastní kapitál a zásadně až poté lze poskytnout státní podporu.
44. V případech, kdy banka již nespĺňuje minimální regulatorní kapitálové požadavky, musí se podřízený dluh přeměnit nebo odepsat zásadně před poskytnutím státní podpory. Státní podpora nesmí být poskytnuta dříve, dokud se na vyrovnání ztrát nepoužil v plné výši vlastní kapitál, hybridní kapitál a podřízený dluh.
45. Výjimku z požadavků uvedených v bodech 43 a 44 lze přiznat, pokud by realizace takových opatření ohrozila finanční stabilitu nebo by vedla k nepřiměřeným výsledkům. Tato výjimka by se mohla týkat případů, kdy je výše podpory, jež má být poskytnuta, nízká ve srovnání s rizikově váženými aktivy banky a kdy byl nedostatek kapitálu výrazně snížen zejména cestou opatření na navýšení kapitálu, jak se uvádí v bodě 35. Nepřiměřené výsledky nebo ohrožení finanční stability lze řešit též opětovným zvážením posloupnosti opatření zaměřených na řešení nedostatku kapitálu.
46. V souvislosti s prováděním bodů 43 a 44 by měla být dodržena zásada ‚žádný věřitel nesmí být v nevýhodnějším postavení‘ [...] Podřízení věřitelé by tak v ekonomickém vyjádření neměli dostat méně, než kolik by byla hodnota jejich nástroje, kdyby nebyla poskytnuta státní podpora.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

12 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v bodech 1 až 14 napadeného rozsudku takto:

- „1 [...] Anthony Braesch je zástupcem držitelů dluhopisů nazvaných ‚Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH‘ 2008 (dále jen ‚dluhopisy FRESH‘) a [...] Trinity Investments [...], Bybrook Capital Master Fund [...], Bybrook Capital Hazelton Master Fund [...] a Bybrook Capital Badminton Fund [...] jsou držiteli těchto dluhopisů.
- 2 V dubnu 2008 přistoupila Banca Monte dei Paschi di Siena (dále jen ‚BMPS‘) ke zvýšení svého základního kapitálu o 950 milionů eur, jež bylo vyhrazeno společnosti J. P. Morgan Securities Ltd (dále jen ‚JPM‘), která upsala akcie BMPS, tzv. ‚akcie FRESH‘. Zároveň dne 16. dubna 2008 uzavřela JPM s[...] BMPS smlouvu o zřízení požívacího práva, podle které si JPM ponechává holé vlastnictví akcií, zatímco BMPS má právo na počitky, a dohodu

o výměně společností (dále jen ‚smlouvy FRESH‘). JPM obdržela finanční prostředky nezbytné k upsání akcií FRESH od Bank of New York Mellon (Luxembourg), kterou nahradila Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luxembourg) SA (dále jen ‚MUFJ‘), která dne 16. dubna 2008 vydala dluhopisy FRESH podle lucemburského práva ve výši jedné miliardy eur. JPM uzavřela s MUFJ dohodu o výměně podle lucemburského práva a MUFJ uzavřela s držiteli dluhopisů FRESH svěřeneckou smlouvu rovněž podle lucemburského práva. Na základě těchto jednotlivých smluv, které [A. Braesch a další] kvalifikovali jako ‚nástroje FRESH‘, jsou poplatky vybírané JPM od BMPS na základě smluv FRESH převáděny na MUFJ a poté na držitele dluhopisů FRESH ve formě kupónů.

- 3 Rozhodnutím ze dne 27. listopadu 2013 [K]omise schválila podporu na restrukturalizaci poskytnutou Italskou republikou [...] BMPS, přičemž zohlednila plán restrukturalizace a závazky. V červnu 2015 BMPS splatila podporu v plné výši.
- 4 Dne 29. července 2016 zveřejnil [EBA] výsledky testu odolnosti [zátěžového testu] provedeného na evropské úrovni v roce 2016, který odhalil nedostatek vlastního kapitálu BMPS v rámci nepříznivého scénáře.
- 5 Dne 23. prosince 2016 italské orgány přijaly decreto legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio (legislativní nařízení č. 237 [nařízení s mocí zákona č. 237], o naléhavých ustanoveních na ochranu úspor v odvětví úvěrů) (GURI č. 299 ze dne 23. prosince 2016), které bylo přeměněno na zákon a změněno prostřednictvím legge di conversione (pozměňovací zákon) ze dne 17. února 2017 (GURI č. 43 ze dne 21. února 2017) (dále jen ‚nařízení s mocí zákona 237/2016‘), kterým se stanoví právní rámec na podporu likvidity a preventivní rekapitalizaci.
- 6 V návaznosti na prohlášení [ECB] ze dne 23. prosince 2016, podle kterého byla BMPS solventní, Komise rozhodnutím ze dne 29. prosince 2016 dočasně schválila individuální podporu likvidity ve výši 15 miliard eur ve prospěch BMPS na základě závazků nabídnutých italskými orgány. Italské orgány se zavázaly předložit plán restrukturalizace ve lhůtě dvou měsíců od poskytnutí záruk, ledaže by v této lhůtě byla podpora splacena.
- 7 Vzhledem k tomu, že pokus BMPS zvýšit základní kapitál upsáním nových akcií soukromými investory nebyl úspěšný, podala dne 30. prosince 2016 žádost o výjimečnou [mimořádnou] veřejnou finanční podporu ve formě preventivní rekapitalizace na základě nařízení s mocí zákona 237/2016.
- 8 Dne 28. června 2017 oznámily italské orgány Komisi podporu na rekapitalizaci BMPS ve výši 5,4 miliardy eur, doprovázenou novým plánem restrukturalizace [(dále jen ‚plán restrukturalizace‘)] a novými závazky.
- 9 Téhož dne zaslala ECB Komisi dopis, v němž uvedla, že BMPS je k tomuto datu solventní.
- 10 V[e sporném] rozhodnutí [...], přijatém po skončení předběžné fáze přezkumu, Komise posoudila dvě opatření podpory. První opatření (dále jen ‚opatření 1‘) spočívá v podpoře likvidity ve výši patnáct miliard eur ve formě státních záruk za prioritní dluhy, uvedené v bodě 6 [napadeného rozsudku]. Druhé opatření (dále jen ‚opatření 2‘) spočívá v podpoře na preventivní rekapitalizaci BMPS ve výši 5,4 miliardy eur, uvedené v bodě 8 [napadeného rozsudku].

- 11 Poté, co Komise dospěla k závěru, že opatření 1 a 2 představují státní podpory, uvedla, že právním základem pro posouzení jejich slučitelnosti [s vnitřním trhem] je čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU týkající se podpor určených k nápravě vážného narušení hospodářství některého členského státu. Měla za to, že opatření 1 a 2 jsou podporou na restrukturalizaci BMPS a zkoumala jejich slučitelnost na základě plánu restrukturalizace s ohledem na šest sdělení o celosvětové finanční krizi, zvláště [...] sdělení [o bankovníctví].
- 12 Pokud jde o slučitelnost opatření podpor s ohledem na [šest] sdělení o [finanční] krizi, Komise měla zaprvé za to, že plán restrukturalizace je způsobilý obnovit dlouhodobou životaschopnost BMPS. Zadruhé měla za to, že rozdělení nákladů mezi držitele akcií a držitele podřízených cenných papírů je přiměřené a omezuje restrukturalizační náklady a výši podpory na minimum v souladu s požadavky sdělení o bankovníctví, a dospěla k závěru, že plán restrukturalizace obsahuje dostatečná opatření k rozdělení nákladů. Zatřetí měla za to, že plán restrukturalizace obsahuje dostatečné záruky pro omezení nepatřičných narušení hospodářské soutěže. Rovněž uvedla, že byl zajištěn odpovídající dohled nad prováděním plánu restrukturalizace. Dospěla tedy k závěru, že opatření podpory jsou přiměřená k nápravě důsledků vážného narušení italského hospodářství.
- 13 Komise následně přezkoumala soulad opatření podpory s ustanoveními směrnice [2014/59]. Měla za to, že podmínky, za kterých byla podpora poskytnuta (opatření 1 a 2), byly v souladu s výjimkou stanovenou v čl. 32 odst. 4 písm. d) směrnice 2014/59.
- 14 Ve výroku [sporného] rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že zaprvé opatření 1 a 2 představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a zadruhé že tato opatření splňují požadavky čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a že jsou slučitelná s vnitřním trhem z důvodů finanční stability.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. března 2018 podali A. Braesch a další žalobu na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení sporného rozhodnutí nebo podpůrně na zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká použití nástrojů FRESH.
- 14 A. Braesch a další uplatnili na podporu této žaloby pět žalobních důvodů – první vycházel z porušení článků 18 a 21 nařízení č. 806/2014 a povinnosti uvést odůvodnění, jehož se měla Komise dopustit tím, že protiprávně schválila opatření ke sdílení nákladů, druhý z porušení sdělení o bankovníctví, zásady ochrany legitimního očekávání a zásady rovného zacházení, jakož i povinnosti uvést odůvodnění, jehož se měla Komise dopustit tím, že požadovala zrušení smluv FRESH, třetí z porušení zásady rovného zacházení zakotvené zejména v člancích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), k němuž mělo dojít tím, že ve sporném rozhodnutí byla schválena opatření ke sdílení nákladů, jež byla diskriminační vůči držitelům dluhopisů FRESH, čtvrtý z porušení práva těchto držitelů na vlastnictví, které je zaručeno zejména v článku 17 Listiny, k němuž mělo dojít tím, že Komise schválila uplatnění opatření ke sdílení nákladů na nástroje FRESH, a pátý z porušení čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU, čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení 2015/1589 a procesních práv A. Braesche a dalších, jehož se měla Komise dopustit tím, že nezahájila formální vyšetřovací řízení, ačkoliv existovaly vážné pochybnosti o slučitelnosti opatření ke sdílení nákladů schválených ve sporném rozhodnutí s unijním právem.

- 15 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 16. května 2018 vznesla Komise námitku nepřipustnosti podle čl. 130 odst. 1 a 7 jednacího řádu Tribunálu, v níž tvrdila, že žaloba podaná A. Braeschem a dalšími je nepřipustná, jelikož tyto osoby nemají právní zájem na podání žaloby ani aktivní legitimaci ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. A. Braesch a další se k této námitce vyjádřili dne 10. července 2018.
- 16 Řeči účastníků řízení, jejich odpovědi na písemné otázky položené Tribunálem a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. července 2020.
- 17 Tribunál napadeným rozsudkem námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí zamítl. Poté, co v bodech 35 až 41 uvedeného rozsudku konstatoval, že A. Braesch a další mají postavení „zúčastněných stran“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, dospěl v bodech 43 až 55 zmíněného rozsudku k závěru, že tyto osoby mají právní zájem na podání žaloby, neboť právně dostačujícím způsobem prokázaly, že případné zrušení sporného rozhodnutí jim může přinést prospěch, a dále v bodech 56 až 64 téhož rozsudku dovedl, že tyto osoby mají aktivní legitimaci ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, jelikož schválení opatření podpory s ohledem na plán restrukturalizace, k němuž došlo v tomto rozhodnutí, se jich bezprostředně a osobně dotýká jakožto „zúčastněných stran“.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 18 Komise v rámci kasačního opravného prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek,
  - sám rozhodl o žalobě podané v prvním stupni a odmítl ji jako nepřipustnou a
  - uložil A. Braeschovi a dalším náhradu nákladů řízení.
- 19 A. Braesch a další navrhují, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 20 Komise uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku jediný důvod vycházející z toho, že Tribunál v bodech 35 až 41 a 58 napadeného rozsudku nesprávně vyložil čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, a to proto, že A. Braesch a další byli kvalifikováni jako „zúčastněné strany“ ve smyslu těchto ustanovení.

Argumenty účastníků řízení

- 21 Komise tvrdí, že i když se pojem „zúčastněná strana“, který je definován v čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 a je použit i v čl. 108 odst. 2 SFEU, vztahuje na neurčitý okruh adresátů, může zahrnovat pouze osoby, které prokážou, že dotčená státní podpora může mít konkrétní dopad na jejich situaci v souvislosti s hospodářskou soutěží, jinak by požadavek, že osoba musí být

„zúčastněnou stranou“ ve smyslu tohoto čl. 1 písm. h), má-li být možné ji považovat za bezprostředně a osobně dotčenou rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení, ztratil smysl.

- 22 Z judikatury Soudního dvora v této oblasti podle Komise předně vyplývá, že Soudní dvůr považuje za zúčastněnou stranu pouze osoby, které prokážou, že došlo k takovému dopadu, a to i když tyto osoby nejsou přímými konkurenty příjemce dané podpory. V této souvislosti Komise uvádí, že v rozsudku ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise (C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 33), byl za zúčastněnou stranu považován z důvodu možného dopadu dotčené podpory na jeho soutěžní postavení na trhu odborový svaz pracovníků a v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63), byly za takové zúčastněné strany ze stejného důvodu považovány subjekty nakupující stejnou surovinu jako příjemce dotčené podpory.
- 23 Tento výklad je podle názoru Komise dále podpořen i čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589. Pro zúčastněné strany, které jsou v tomto ustanovení demonstrativně vyjmenovány, je totiž společné, že podpora může mít na jejich situaci příznivý nebo nepříznivý dopad v souvislosti s hospodářskou soutěží.
- 24 Z obecné systematiky a účelu kontroly státních podpor konečně podle Komise vyplývá, že je pověřena prováděním této kontroly pouze coby orgán pro hospodářskou soutěž, a při výkonu této pravomoci tedy nemá vůči členským státům – jak Soudní dvůr zdůraznil v rozsudku ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise (C-594/18 P, EU:C:2020:742) – uplatňovat politiky, které s hospodářskou soutěží nesouvisí. V rozsudku ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, body 43, 46 a 47), v této souvislosti Soudní dvůr uvedl, že cílem unijních pravidel v oblasti státních podpor je ochrana hospodářské soutěže, načež rozhodl, že k tomu, aby byli žalobci považováni za bezprostředně dotčené rozhodnutím přijatým v této oblasti, musí prokázat, že toto rozhodnutí může způsobit, že se budou nacházet v nevýhodném soutěžním postavení.
- 25 Z toho podle názoru Komise vyplývá, že pojem „zúčastněná strana“, který je ostatně definován v čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 jako kterákoliv osoba, jejíž „zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory“, nemůže zahrnovat osoby, které mohou vznášet námitky, jež se netýkají dotčené státní podpory, ale jiných aspektů obecného státního opatření, kterým se tato podpora uskutečňuje, či dokonce jiných státních opatření doprovázejících předmětnou státní podporu.
- 26 Státní opatření uskutečňující nebo doprovázející podporu totiž může zpochybnit mnoho osob, a to tak že pouze vyjádří obavy, které nejenže nesouvisí s hospodářskou soutěží, ale nikterak se netýkají ani dotčené podpory. Pro konkurenty příjemce státní podpory je naproti tomu důvodem vzniku obav poskytnutí takové podpory příjemci. K tomu, aby mohla být určitá osoba kvalifikována jako „zúčastněná strana“, musí tedy vyjádřit obavy, které určitým způsobem souvisí s hospodářskou soutěží v širokém slova smyslu, i když není konkurentem příjemce podpory.
- 27 Z toho podle Komise vyplývá, že Tribunál v napadeném rozsudku vyložil a uplatnil pojem „zúčastněná strana“ nesprávně, jelikož vycházel z otevřené definice tohoto pojmu, jež zahrnuje všechny osoby, které jsou schopny prokázat jakýkoli potenciální dopad dané podpory, či dokonce jiných státních opatření, která tuto podporu doprovázejí. Tribunál dokonce vycházel z nepřímých a ryze hospodářských účinků, které nikterak nesouvisejí s hospodářskou soutěží.

- 28 Tribunál tak v bodech 37 a 41 napadeného rozsudku dospěl podle názoru Komise k nesprávnému závěru, že sporné rozhodnutí může mít konkrétní dopad na situaci A. Braesche a dalších, jelikož plán restrukturalizace BMPS počítal s možností zrušit smlouvy FRESH a kvůli vzájemné závislosti jednotlivých smluvních vztahů, na nichž jsou založeny nástroje FRESH, je hospodářská ztráta, která z toho dlouhodobě vyplývá, s ohledem na ztráty výplaty kupónů souvisejících s dluhopisy FRESH, podstatná.
- 29 Zrušení smluv FRESH totiž není důsledkem státní podpory poskytnuté BMPS, nýbrž samostatného rozhodnutí italských orgánů o sdílení nákladů akcionáři a podřízenými věřiteli BMPS, což bylo zohledněno v plánu restrukturalizace této banky. I kdyby se italské orgány rozhodly restrukturalizovat BMPS bez státní podpory, mohly za účelem snížení nedostatku kapitálu BMPS zavést opatření ke sdílení nákladů, a to včetně zrušení smluv FRESH. Tato opatření jsou tedy na státní podpoře, kterou se italské orgány rozhodly poskytnout BMPS, nezávislá. Komise kromě toho podotkla, že zrušenými smlouvami FRESH jsou smlouva o zřízení poživacího práva a dohoda o výměně společností uzavřená mezi JPM a BMPS, jak jsou uvedeny v bodě 2 napadeného rozsudku – držitelé dluhopisů FRESH ale nebyli stranami těchto smluv.
- 30 Jakýkoliv dopad opatření ke sdílení nákladů na situaci A. Braesche a dalších je tudíž dle Komise ryze hospodářské a nepřímé povahy, a to prostřednictvím jednotlivých smluvních vztahů, na nichž jsou založeny nástroje FRESH.
- 31 Z toho podle názoru Komise vyplývá, že úvahy uvedené v bodě 40 napadeného rozsudku jsou stíženy přinejmenším čtyřmi vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení.
- 32 Zaprvé Tribunál dle Komise nesprávně konstatoval, že je irelevantní, že A. Braesch a další nezpochybňují slučitelnost dotčených opatření podpory s vnitřním trhem, i když taková okolnost výslovně potvrzuje, že tyto osoby nezpochybňují státní podpory poskytnuté BMPS jako takové, ale opatření ke sdílení nákladů vyplývající ze samostatného rozhodnutí italských orgánů, což dokládá, že uvedené podpory nemohly mít dopad na jejich situaci v souvislosti s hospodářskou soutěží.
- 33 Zadruhé, i když Tribunál správně konstatoval, že závazky italských orgánů týkající se plánu restrukturalizace a sdílení nákladů jsou „nedílnou součástí“ oznámených opatření podpory, tento závěr je podle Komise pro účely rozhodnutí o aktivní legitimaci irelevantní. Jak vyplývá z rozsudku ze dne 15. října 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea (C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 28), schválení udělené Komisí vychází ze všech skutkových předpokladů uvedených dotčným členským státem, ať už v jeho oznámení nebo v jeho závazcích, takže pokud se tento členský stát od těchto skutkových předpokladů odchýlí, provádí opatření, které se fakticky odlišuje od opatření schváleného Komisí a na které se již tedy toto schválení nevztahuje. Komise však provádí kontrolu státních podpor jakožto orgán pro hospodářskou soutěž, takže z toho nevyplývá, že za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 je nutno považovat každou osobu, která má obavy související s některým z těchto skutkových předpokladů.
- 34 Zatřetí Tribunál podle názoru Komise nesprávně konstatoval, že oznámená opatření podpory a závazky předložené italskými orgány, které posuzovala, „jsou neoddělitelné, jelikož tyto závazky podmiňují prohlášení slučitelnosti“. Toto konstatování odporuje bodům 99 a 100 rozsudku ze dne 19. července 2016, Kotnik a další (C-526/14, EU:C:2016:570), z nichž vyplývá, že soulad opatření státní podpory s body 40 až 46 sdělení o bankovníctví sice postačuje k tomu, aby Komise prohlásila toto opatření za slučitelné s vnitřním trhem, ale není za tímto účelem nezbytný. Italská republika se tedy nemusela zavázat k přijetí opatření ke sdílení nákladů, na které je poukázáno v tomto sdělení.

- 35 Komise začtvrté uvádí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že jelikož bylo sporným rozhodnutím schváleno provádění opatření podpory, „příčemž tyto závazky učinily [učinilo] závaznými“, byla situace A. Braesche a dalších nutně ovlivněna všemi těmito skutečnostmi a tyto osoby mohly hájit své zájmy pouze návrhem na zrušení tohoto rozhodnutí v plném rozsahu. Závazky italských orgánů se totiž nestaly závaznými v důsledku uvedeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo přijato v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení 2015/1589 na základě závazků, které tyto orgány dobrovolně přijaly a mezi nimiž byla i opatření ke sdílení nákladů. Vzhledem k tomu, že sporné rozhodnutí není „podmínečným rozhodnutím“ ve smyslu čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení, nestanovilo a ostatně ani nemohlo stanovit členskému státu nebo třetím osobám žádné podmínky.
- 36 A. Braesch a další tvrdí, že Komise neprokázala, že je výklad čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, který provedl Tribunál, stížen nesprávným právním posouzením.
- 37 Předně uvádějí, že tvrzení, podle něhož kvalifikace jakožto „zúčastněné strany“ v judikatuře Soudního dvora vyžaduje, aby měla podpora na dotčenou osobu nepříznivý dopad v souvislosti s hospodářskou soutěží, je neopodstatněné. Konkrétně v rozsudcích ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise (C-319/07 P, EU:C:2009:435), a ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), Soudní dvůr konstatoval, že žalobkyně jsou zúčastněnými stranami proto, že podpora na ně má nepříznivý dopad. Soudní dvůr v odůvodnění nezmínil, že by se tento dopad musel týkat jejich soutěžního postavení na trhu.
- 38 A. Braesch a další dále tvrdí, že neopodstatněný je i argument, podle kterého čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 omezuje pojem „zúčastněné strany“ na subjekty, které se nacházejí v soutěžním vztahu s příjemcem podpory. Toto ustanovení výslovně umožňuje, aby se za zúčastněnou stranu považoval i podnik, který s příjemcem podpory v soutěžním vztahu není, pokud by jeho zájmy mohly být ovlivněny poskytnutím podpory. Podle ustálené judikatury Soudního dvora, obsažené zejména v rozsudku ze dne 13. června 2019, Copebi (C-505/18, EU:C:2019:500, bod 34), dále platí, že seznam kategorií, které jsou v tomto ustanovení uvedeny, je pouze demonstrativní a pojem „zúčastněná strana“ přesahuje příjemce podpory či jeho konkurenty, jelikož zahrnuje neurčitý okruh adresátů, mezi něž patří všechny osoby, jejichž zájmy jsou ovlivněny poskytnutím podpory.
- 39 Pokud jde konečně o obecnou systematiku a účel kontroly státních podpor, rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873 body 43, 46 a 47), není podle A. Braesche a dalších relevantní, jelikož se týká podmínky, podle níž musí být osoba, která podala žalobu proti určitému aktu, tímto aktem bezprostředně dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, a nikoli pojmu „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589. Relevantní není ani rozsudek ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise (C-594/18 P, EU:C:2020:742), jelikož se v něm neřeší výklad pojmu „zúčastněná strana“. Zmíněný rozsudek každopádně potvrzuje, že Komise má pravomoci, které jí umožňují zkoumat nejen dopad opatření v souvislosti s hospodářskou soutěží, ale i legalitu tohoto opatření jako celku, a že může vzít do úvahy různé aspekty, které s hospodářskou soutěží nikterak nesouvisejí. Komise v této souvislosti ve sporném rozhodnutí posoudila slčitelnost dotčených opatření se směrnicí 2014/59.
- 40 Pokud jde o argumenty, podle nichž jsou A. Braesch a další sporným rozhodnutím dotčeni jen z hospodářského hlediska a dovolávají se pouze obav, které nesouvisí s hospodářskou soutěží, tyto argumenty jsou mylné. Právní postavení těchto osob totiž je poskytnutím předmětných podpor konkrétně dotčeno, neboť zrušení jejich nástrojů FRESH se v důsledku tohoto rozhodnutí

stalo pro Italskou republiku a BMPS závazným. Vůči A. Braeschovi a dalším jsou navíc konkrétně zaměřena opatření ke sdílení nákladů, která jsou součástí závazků a – jak vyplývá z bodů 101 až 110 odůvodnění sporného rozhodnutí – představují v souladu se sdělením o bankovníctví podmínku slučitelnosti podpory s vnitřním trhem.

- 41 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když z důvodů uvedených v bodě 40 napadeného rozsudku konstatoval, že A. Braesch a další mohou být kvalifikováni jako „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 a čl. 108 odst. 2 SFEU, jelikož dotčená opatření státní podpory, jak byla oznámena a ve sporném rozhodnutí prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem, mohou mít konkrétní dopad na jejich situaci.
- 42 Zrušení nástrojů FRESH totiž není důsledkem toho, že italské orgány přijaly nařízení s mocí zákona 237/2016. Toto nařízení, v němž jsou konkrétně vyjmenovány kapitálové nástroje BMPS, jichž se týká sdílení nákladů, na nástroje FRESH vůbec neodkazuje. Z e-mailu, který zaslala BMPS A. Braeschovi a dalším dne 19. září 2017, ostatně vyplývá, že Komise požadovala, aby opatření přijatá italskými orgány byla uplatněna na smlouvy FRESH, což prokazuje, že podle italského práva se tato opatření na tyto smlouvy nevztahovala a nebyla by na ně uplatněna bez zásahu tohoto orgánu, který se sám domníval, že uvedená opatření je nutno uplatňovat na základě plánu restrukturalizace, který se stal závazným v důsledku sporného rozhodnutí.
- 43 V tomto ohledu je dle názoru A. Braesche a dalších irelevantní, že kdyby se italské orgány rozhodly restrukturalizovat BMPS bez státní podpory, i tak mohly za účelem snížení nedostatku kapitálu BMPS zavést opatření ke sdílení nákladů, a to včetně zrušení smluv FRESH. Nic to totiž nemění na tom, že ve skutečnosti byla BMPS restrukturalizována pomocí státních podpor a nařízení stanovící opatření ke sdílení nákladů byla přijata na základě sdělení o bankovníctví, což potvrzuje, že mezi podporami a opatřeními ke sdílení nákladů existuje neoddělitelná vazba.
- 44 Komise nevysvětlila, proč by měl být závěr, který Tribunál učinil v bodě 40 napadeného rozsudku a podle kterého mohou mít dotčená opatření podpory, tak jak byla oznámena a ve sporném rozhodnutí prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem, konkrétní dopad na situaci A. Braesche a dalších, nepřiměřený s ohledem na odůvodnění uvedené Tribunálem v tomto rozsudku.
- 45 Zprvée skutečnost, že A. Braesch a další nezpochybňují slučitelnost dotčených opatření podpory s vnitřním trhem, neprokazuje, že tato opatření nemohla mít dopad na jejich situaci v souvislosti s hospodářskou soutěží, ale pouze odráží judikaturu Soudního dvora připomenutou zejména v rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 59), podle které platí, že osoby mají postavení zúčastněných stran v důsledku porušení svých procesních práv, přičemž není nutné, aby zároveň vznášely námitky týkající se slučitelnosti podpory s vnitřním trhem.
- 46 Zadruhé z žádné části napadeného rozsudku podle A. Braesche a dalších nevyplývá, že za zúčastněnou stranu musí být považována každá osoba, která má obavy související s některým ze skutkových předpokladů uvedených v oznámení nebo v závazcích. Tribunál v bodě 41 napadeného rozsudku uvedl, že kvalifikaci A. Braesche a dalších coby „zúčastněných stran“ odůvodňuje, že dotčená opatření podpory, tak jak byla oznámena a ve sporném rozhodnutí prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem, mohou mít konkrétní dopad na situaci těchto osob.
- 47 A. Braesch a další zatřetí uvádí, že je nesprávné konstatovat, že italské orgány nebyly povinny se zavázat k přijetí opatření ke sdílení nákladů uvedených ve sdělení o bankovníctví, a že tedy Tribunál nesprávně prohlásil, že tyto závazky podmiňují prohlášení slučitelnosti podpory

poskytnuté BMPS s vnitřním trhem. Komise totiž závaznou povahu těchto opatření sama připustila, když uvedla, že pokud se členský stát odchýlí od skutkových předpokladů předložených tomuto orgánu, bude provádět opatření, které se bude fakticky odlišovat od schváleného opatření, na které se již nebude vztahovat povolení udělené uvedeným orgánem. Odlišně Soudní dvůr nerozhodl ani v bodě 100 rozsudku ze dne 19. července 2016, Kotnik a další (C-526/14, EU:C:2016:570), když dospěl k závěru, že ačkoliv dotýčný členský stát na základě sdělení o bankovníctví nemusí uložit opatření ke sdílení nákladů, je povinen tak učinit, má-li být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem. V projednávaném případě každopádně taková opatření, která jsou součástí závazků přijatých italskými orgány, byla předpokladem slučitelnosti podpory s vnitřním trhem, jak vyplývá z bodů 101 až 110 odůvodnění samotného sporného rozhodnutí.

- 48 A. Braesch a další začtvrté uvádí, že argument, podle kterého Komise nemůže přeměnit závazky nabídnuté členskými státy a příjemci na podmínky schválení podpory, byl odmítnut už v rozsudku ze dne 3. dubna 2014, Komise v. Nizozemsko a ING Groep (C-224/12 P, EU:C:2014:213, body 80 a 81), ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že Komise v zásadě může stanovit, že závazky přijaté členskými státy jsou podmínkou toho, aby mohla být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem.

Závěry Soudního dvora

- 49 Komise v rámci tohoto kasačního opravného prostředku Tribunálu v podstatě vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 35 až 41 a 58 napadeného rozsudku rozhodl, že A. Braesch a další jsou aktivně legitimováni k podání žaloby na základě článku 263 SFEU, která zní na zrušení sporného rozhodnutí, v němž tento orgán konstatoval, že dotčené podpory oznámené Italskou republikou podle čl. 108 odst. 3 SFEU představují „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, které jsou na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU slučitelné s vnitřním trhem.
- 50 Jelikož bylo toto rozhodnutí určeno tomuto členskému státu, a nikoli A. Braeschovi a dalším, je třeba připomenout, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU upravuje dva případy, kdy je fyzická nebo právnická osoba aktivně legitimována k podání žaloby proti unijnímu aktu, který jí není určen. Zaprvé může být takováto žaloba podána za podmínky, že se tento akt dané osoby bezprostředně a osobně dotýká. Zadruhé může takováto osoba podat žalobu proti nařizovacímu aktu, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření, pokud se jí bezprostředně dotýká (rozsudek ze dne 30. června 2022, Danske Slagtermestre v. Komise, C-99/21 P, EU:C:2022:510, bod 41 a citovaná judikatura).
- 51 Pokud jde o otázku, zda jsou A. Braesch a další sporným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni ve smyslu tohoto ustanovení, což je jediná otázka, kterou se Tribunál zabýval v napadeném rozsudku, z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeni, pouze tehdy, když jsou tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (viz zejména rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, a ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 33).

- 52 Jelikož se žaloba podaná v řízení v prvním stupni týkala rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor, je třeba rovněž připomenout, že v rámci řízení o kontrole státních podpor, upraveného v článku 108 SFEU, musí být rozlišována jednak předběžná fáze přezkumu podpor zavedená v odstavci 3 tohoto článku, jejímž cílem je pouze umožnit Komisi, aby si mohla utvořit prvotní názor na to, zda je předmětná podpora částečně či plně slučitelná s vnitřním trhem, a jednak fáze vyšetřování podle odstavce 2 uvedeného článku. Právě až v rámci této druhé fáze, která má Komisi umožnit, aby získala úplné informace o všech okolnostech věci, ukládá Smlouva tomuto orgánu povinnost vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky (viz zejména rozsudky ze dne 17. září 2015, *Mory a další v. Komise*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 94, a ze dne 15. července 2021, *Deutsche Lufthansa v. Komise*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 35).
- 53 Z toho vyplývá – jak Tribunál správně připomněl v bodě 59 napadeného rozsudku – že jestliže Komise, ač nezahájila formální vyšetřovací řízení uvedené v čl. 108 odst. 2 SFEU, rozhodnutím přijatým na základě odstavce 3 téhož článku konstatuje, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem, mohou se nositelé těchto procesních záruk domoci jejich dodržení, pouze pokud mají možnost toto rozhodnutí zpochybnit před unijním soudem. Z těchto důvodů je žaloba na zrušení takového rozhodnutí podaná zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU přípustná, pokud autor této žaloby jejím podáním sleduje zajištění ochrany procesních práv, kterých požívá na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení (viz zejména rozsudky ze dne 19. května 1993, *Cook v. Komise*, C-198/91, EU:C:1993:197, body 23 až 26; ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, EU:C:1993:239, body 17 až 19, a ze dne 15. července 2021, *Deutsche Lufthansa v. Komise*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 36).
- 54 Pokud naproti tomu žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory přijaté na základě čl. 108 odst. 3 SFEU nebo rozhodnutí na konci formálního vyšetřovacího řízení, pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu odst. 2 tohoto článku, nemůže stačit pro uznání přípustnosti žaloby. V takovém případě musí žalobce prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 51 tohoto rozsudku. Tak je tomu zejména tehdy, pokud je podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí, podstatně dotčeno žalobcovo postavení na trhu (viz zejména rozsudky ze dne 17. září 2015, *Mory a další v. Komise*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 95, a ze dne 15. července 2021, *Deutsche Lufthansa v. Komise*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 37).
- 55 V projednávané věci je nesporné, že sporné rozhodnutí bylo přijato po skončení předběžné fáze přezkumu podle čl. 108 odst. 3 SFEU a čl. 4 odst. 3 nařízení 2015/1589, a tedy bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení. Jak přitom uvedl Tribunál v bodech 32 a 60 napadeného rozsudku, není zpochybňováno ani, že A. Braesch a další v rámci pátého žalobního důvodu uplatněného v řízení před Tribunálem za účelem zrušení tohoto rozhodnutí namítali porušení procesních práv, která jim plynou z čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 56 Za těchto podmínek postupoval Tribunál správně, když ve snaze určit, zda jsou A. Braesch a další sporným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, zkoumal, zda mají postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU. Jak totiž vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 53 tohoto rozsudku, žalobce, který má toto postavení, tato kritéria splňuje, a může tedy podat žalobu znějící na zrušení takového rozhodnutí za účelem zajištění ochrany svých procesních práv.

- 57 Je však třeba konstatovat, že v bodech 37, 40, 41 a 58 napadeného rozsudku se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že v projednávané věci A. Braesch a další mají toto postavení.
- 58 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní normotvůrce kodifikoval definici pojmu „zúčastněná strana“, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, v čl. 1 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), jenž byl nahrazen čl. 1 písm. h) nařízením 2015/1589. V posledně uvedeném ustanovení je pojem „zúčastněná strana“ definován jako „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2021, *Ja zum Nürburgring v. Komise*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 56 a citovaná judikatura).
- 59 I když pojem „zúčastněná strana“ definovaný v posledně uvedeném ustanovení zahrnuje zejména konkurenční podniky příjemce podpory (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 3. září 2020, *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 50, a ze dne 15. července 2021, *Deutsche Lufthansa v. Komise*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 36), nic to nemění na tom, že se tento pojem vztahuje na neurčitý okruh adresátů, jak Tribunál správně uvedl v bodě 35 napadeného rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. května 2011, *Komise v. Kronoply a Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 63, a ze dne 7. dubna 2022, *Solar Ileias Bompaina v. Komise*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 34).
- 60 Z judikatury Soudního dvora v této souvislosti vyplývá, že podnik, který není přímým konkurentem příjemce podpory, i tak může být kvalifikován jako „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, pokud tvrdí, že jeho zájmy mohou být ovlivněny poskytnutím podpory, což vyžaduje, aby tento podnik právně dostačujícím způsobem prokázal, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 24. května 2011, *Komise v. Kronoply a Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 64 a 65, a ze dne 7. dubna 2022, *Solar Ileias Bompaina v. Komise*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, bod 35). Předpokladem pro postavení „zúčastněné strany“ tedy nutně není soutěžní vztah (rozsudek ze dne 2. září 2021, *Ja zum Nürburgring v. Komise*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 58).
- 61 Poté, co Tribunál v podstatě připomněl tuto judikaturu v bodě 36 napadeného rozsudku, v bodech 37 až 41 a 58 tohoto rozsudku rozhodl, že A. Braesch a další právně dostačujícím způsobem prokázali, že poskytnutí dotčených podpor, a tudíž přijetí sporného rozhodnutí „mohou mít“ dle bodů 37 a 41 uvedeného rozsudku, a dokonce „mají“ – dle bodu 58 tohoto rozsudku – konkrétní dopad na jejich situaci, takže tyto osoby musí být kvalifikovány jako „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.
- 62 Tribunál dospěl k tomuto závěru na základě toho, že v bodě 39 napadeného rozsudku uvedl, že část sporného rozhodnutí, která se týká opatření ke sdílení nákladů, podle názoru A. Braesche a dalších ovlivňuje jejich zájmy tím, že plán restrukturalizace, jak byl schválen Komisí, stanoví možnost zrušit smlouvy FRESH, k čemuž později v jejich neprospěch došlo, a že díky vzájemné závislosti jednotlivých smluvních vztahů, na nichž jsou založeny nástroje FRESH, je hospodářská ztráta, která z toho dlouhodobě vyplývá, s ohledem na ztráty výplaty kupónů souvisejících s jimi drženými dluhopisy FRESH, podstatná.

- 63 V tomto ohledu Tribunál v bodě 40 napadeného rozsudku uvedl, že je irrelevantní, že A. Braesch a další nezpochybnou slučitelnost dotčených státních podpor s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU jako takovou, jelikož závazky italských orgánů týkající se plánu restrukturalizace a opatření ke sdílení nákladů jsou nedílnou součástí oznámených podpor, takže se sporné rozhodnutí týká těchto podpor a těchto závazků posuzovaných jako celek. Tribunál uvedl, že vzhledem k tomu, že jsou uvedené podpory a závazky, které byly předmětem posouzení ze strany Komise, neoddělitelné, jelikož tyto závazky podmiňují prohlášení slučitelnosti dotčených podpor a sporné rozhodnutí schválilo provádění těchto podpor, přičemž zmíněné závazky učinilo závaznými, je situace A. Braesche a dalších nutně ovlivněna všemi těmito skutečnostmi a tito žalobci mohou hájit své zájmy pouze návrhem na zrušení tohoto rozhodnutí v plném rozsahu.
- 64 Je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení platí, že shledá-li Komise po skončení předběžné fáze přezkumu podle čl. 108 odst. 3 SFEU, že oznámené opatření představuje „státní podporu“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a nejsou vzneseny žádné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem, přijme rozhodnutí nevznášet námitky, v němž prohlásí, že je toto opatření podle ustanovení čl. 107 odst. 3 SFEU slučitelné s vnitřním trhem.
- 65 Jak v projednávaném případě vyplývá z napadeného rozsudku a zejména z jeho bodů 8 až 12 a 14, Komise měla ve sporném rozhodnutí po skončení předběžné fáze přezkumu za to, že plán restrukturalizace a závazky předložené Italskou republikou jsou způsobilé obnovit dlouhodobou životaschopnost BMPS a že opatření ke sdílení nákladů držiteli akcií a podřízených cenných papírů, která jsou v nich stanovena, omezují v souladu se sdělením o bankovním výši dotčených podpor oznámených tímto členským státem na nezbytné minimum, a konstatovala tedy, že tyto podpory představují „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, které lze podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU považovat za slučitelné s vnitřním trhem z důvodů finanční stability.
- 66 Nejprve je třeba uvést, že A. Braesch a další v rámci žaloby podané v řízení v prvním stupni – jak opakovaně potvrdili na jednání před Soudním dvorem a jak již vyplývá z bodu 63 tohoto rozsudku – nezpochybnou ani povahu dotčených podpor coby „státní podpory“, ani jejich slučitelnost s vnitřním trhem; jak plyne z bodů 28 až 32 napadeného rozsudku, zpochybňují pouze to, zda je část opatření ke sdílení nákladů oznámených Italskou republikou, která jsou obsažena v plánu restrukturalizace popsaném v tomto rozhodnutí a promítají se v závazcích uvedených v příloze tohoto rozhodnutí, v souladu s unijním právem, a to zejména se směrnicí 2014/59, s nařízením č. 806/2014, s právem na vlastnictví zakotveným v článku 17 Listiny a s několika obecnými zásadami unijního práva.
- 67 V tomto ohledu je nesporné, že opatření ke sdílení nákladů uvedená ve sporném rozhodnutí stanoví – jak vyplývá z bodů 39 a 58 napadeného rozsudku – možnost zrušit smlouvy FRESH uzavřené mezi BMPS a JPM v rámci konverze podřízených cenných papírů BMPS na kapitál; Komise přitom tuto skutečnost nezpochybnou.
- 68 Pokud však Tribunál v bodech 37, 40, 41 a 58 napadeného rozsudku rozhodl, že tento dopad na zájmy podřízených věřitelů BMPS je důsledkem dotčených státních podpor, a tudíž sporného rozhodnutí, jelikož opatření ke sdílení nákladů, která jsou v tomto rozhodnutí uvedena, jsou stejně jako plán restrukturalizace a závazky předložené italskými orgány nedílnou součástí oznámených podpor, takže Komise na základě tohoto rozhodnutí učinila uvedená opatření závaznými, nevyložil si správně normy unijního práva, které upravují dosah uvedeného rozhodnutí, a dopustil se tudíž nesprávného právního posouzení, v důsledku čehož je napadený rozsudek protiprávní.

- 69 Je pravda, že Soudní dvůr již judikoval, že v případě, kdy oznámené opatření podpory obsahuje na návrh dotyčného členského státu závazky, jež se tento stát zavázal dodržovat, je třeba mít pro účely ověření, zda bude schválení k provádění takového opatření podpory, které udělila Komise po skončení předběžné fáze přezkumu, použitelné i za okolností, kdy je namítáno, že tento členský stát tyto závazky nedodržel, za to, že tyto závazky představují nedílnou součást schváleného opatření, jelikož je tento orgán vzal do úvahy při posuzování slučitelnosti dotčených státních podpor s vnitřním trhem, takže toto schválení platí pouze v případě, že jsou uvedené závazky dodrženy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea, C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 28).
- 70 Z toho ovšem nevyplývá, že je nutné mít za to, že tyto závazky jako takové uložila Komise, a že jejich případné nepříznivé účinky na třetí osoby je tedy třeba přičítat rozhodnutí přijatému tímto orgánem.
- 71 Sporným rozhodnutím přijatým po skončení předběžné fáze přezkumu podle čl. 108 odst. 3 SFEU a čl. 4 odst. 3 nařízení 2015/1589 totiž Komise za účelem posouzení toho, zda existují pochybnosti o slučitelnosti dotčených státních podpor s vnitřním trhem, neuložila Italské republice, aby postupovala v souladu s plánem restrukturalizace a se závazky předloženými tímto členským státem, mezi kterými byla mimo jiné i opatření ke sdílení nákladů držiteli akcií a podřízených cenných papírů.
- 72 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že jak plyne již z bodů 52 až 54 a 64 tohoto rozsudku, Komise v takovém rozhodnutí, jako je sporné rozhodnutí, nemůže dotyčnému členskému státu nic uložit ani zakázat; v rámci rozhodnutí nevznášet námítky může pouze schválit záměr podpory, jak jej tento členský stát oznámil, a prohlásit tuto podporu za slučitelnou s vnitřním trhem. Má-li naproti tomu Komise o slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem pochybnosti, je povinna zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení 2015/1589.
- 73 V projednávané věci je tedy třeba konstatovat, že Komise ve sporném rozhodnutí pouze povolila Italské republice uskutečnit dotčené státní podpory a ve snaze rozptýlit veškeré pochybnosti o slučitelnosti těchto podpor s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU přitom zohlednila skutkový rámec, který předtím tento členský stát vymezil v plánu restrukturalizace, a závazky, které tento stát oznámil na základě čl. 108 odst. 3 SFEU.
- 74 Bylo tedy na Italské republice, aby ověřila, zda je schopna závazky obsažené ve schválení uděleném v tomto rozhodnutí dodržet. V této souvislosti se měla zejména ubezpečit, že jsou tyto závazky slučitelné s jejími relevantními vnitrostátními právními předpisy a s relevantním unijním právem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2015, Iglesias Gutiérrez a Rion Bea, C-352/14 a C-353/14, EU:C:2015:691, bod 29).
- 75 Z toho vyplývá, že sporné rozhodnutí musí být kvalifikováno jako rozhodnutí, v němž jsou zohledněny závazky, jež dotyčný členský stát dobrovolně přijal ve fázi oznámení dotčené státní podpory (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2013, Ryanair v. Komise, C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395, bod 67). I kdyby Komise – jak tvrdí A. Braesch a další – italské orgány přiměla, aby do navrhovaných opatření zahrnuly smlouvy FRESH, nic by to neměnilo na tom, že takové zahrnutí je v každém případě vázáno na závazky přijaté Italskou republikou, a nikoliv na závazky uložené Komisí ve sporném rozhodnutí.

- 76 Komise tedy v kasačním opravném prostředku a na jednání před Soudním dvorem správně zdůraznila, že takové rozhodnutí, kterým se státní podpora po skončení předběžné fáze přezkumu schvaluje jako slučitelná s vnitřním trhem, jako je i sporné rozhodnutí, v němž Komise vůči takové podpoře nevznáší žádné námitky, je nutno odlišovat od „podmínečného rozhodnutí“ ve smyslu čl. 9 odst. 4 nařízení 2015/1589 přijatého po skončení formálního vyšetřovacího řízení, kterým sama Komise připojuje ke svému rozhodnutí o schválení státní podpory podmínky, za kterých může být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem, a stanoví povinnosti pro umožnění kontroly plnění tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2013, Ryanair v. Komise, C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395, bod 67).
- 77 Nelze tedy mít za to, že opatření ke sdílení nákladů, která v projednávaném případě oznámila Italská republika v rámci předběžného přezkumného řízení, byla uložena samotným sporným rozhodnutím, jelikož tato opatření vyplývala výlučně z aktů přijatých tímto členským státem.
- 78 V této souvislosti je třeba poznamenat, že nic tomuto členskému státu nebránilo v tom, aby oznámil plán restrukturalizace a závazky obsahující jiná opatření, i když Komise by v takovém případě byla povinna zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení 2015/1589 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, body 43 a 44).
- 79 Dále je třeba podotknout, že sporné rozhodnutí Italskou republiku opravňuje k vyplacení oznámených podpor, byť ji k tomu nezavazuje (viz zejména rozsudek ze dne 20. května 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, body 52 a 53, jakož i usnesení ze dne 30. května 2018, Jančev, C-481/17, nezveřejněné, EU:C:2018:352, body 22 a 23), avšak nepředstavuje právní titul, na jehož základě by bylo možné zakázat BMPS vyplácet kupóny držitelům dluhopisů FRESH, jelikož takový zákaz neplyne z tohoto rozhodnutí, ale z italského práva.
- 80 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál, Komise ve sporném rozhodnutí opatření ke sdílení nákladů uvedená v tomto rozhodnutí neuložila ani neučinila závaznými; tato opatření jsou ryze vnitrostátními opatřeními, která oznámila Italská republika na základě čl. 108 odst. 3 SFEU na vlastní odpovědnost a která Komise zohlednila coby skutkovou okolnost při posuzování toho, zda by mohly být dotčené státní podpory – kdyby v tomto směru nevystaly žádné pochybnosti – prohlášený po skončení předběžné fáze přezkumu za slučitelné s vnitřním trhem.
- 81 Zrušení smluv FRESH, o němž A. Braesch a další tvrdí, že jim jakožto držitelům dluhopisů FRESH může způsobit značnou hospodářskou ztrátu, tudíž nelze považovat za nevyhnutelný účinek sporného rozhodnutí, jelikož není důsledkem provádění dotčených podpor jako takových. Je naproti tomu důsledkem opatření, která sice jsou s těmito podporami fakticky propojená, avšak z právního hlediska oddělená, a která přijal členský stát, jenž tyto podpory oznámil Komisi. Okolnost, že tento členský stát tato opatření přijal ve snaze dosáhnout rozhodnutí Komise, kterým budou uvedené podpory schváleny, a že s těmito opatřeními souvisejí závazky, které jsou zohledněny v takovém rozhodnutí tohoto orgánu, je v tomto ohledu irelevantní.
- 82 Argumenty, které na podporu žaloby uplatnili A. Braesch a další, nemohou tento závěr zpochybnit.

- 83 Zprvč, pokud jde o jejich argumentaci vycházející z důsledků porušení opatření ke sdílení nákladů uvedených ve sporném rozhodnutí, je pravda, že jak vyplývá z bodu 69 tohoto rozsudku, schválení k provádění dotčených státních podpor, k němuž přistoupila Komise v tomto rozhodnutí, je platné pouze tehdy, je-li postupováno v souladu se všemi skutečnostmi, které tento orgán zohlednil v uvedeném rozhodnutí za účelem posouzení slučitelnosti uvedených podpor s vnitřním trhem.
- 84 Kdyby BMPS nedodržela závazky přijaté Italskou republikou v oblasti sdílení nákladů, jako je výplata kupónů držitelům finančních nástrojů, na které se vztahují tyto závazky, jednalo by se o zneužití dotčených podpor ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU ve spojení s čl. 1 písm. g) nařízení 2015/1589. Tyto podpory by totiž v takovém případě byly ve smyslu tohoto čl. 1 písm. g) příjemcem použity v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení, jelikož příjemce by prováděl podpory odlišující se od podpor schválených Komisí ve sporném rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2022, Autonome Provinz Bozen, C-102/21 a C-103/21, EU:C:2022:272, bod 38).
- 85 Komise by tudíž v souladu s článkem 20 nařízení 2015/1589 mohla ve vztahu k těmto podporám zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení, a to s cílem uložit Italské republice povinnost podpory, které byly zneužity, zrušit nebo pozměnit, a případně nařídit navrácení protiprávně vyplacených částek podpory, a to podle čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení, který se na základě článku 20 tohoto nařízení použije na toto řízení přiměřeně.
- 86 Kromě toho je třeba podotknout, že podpory, které jsou prováděny tak, že neodpovídají podporám, jež byly oznámeny a schváleny Komisí ve sporném rozhodnutí, by rovněž mohly být považovány za „nové podpory“ ve smyslu čl. 1 písm. c) nařízení 2015/1589 ve spojení s čl. 1 písm. b) tohoto nařízení, které by vzhledem k tomu, že byly poskytnuty v rozporu s čl. 108 odst. 3 poslední větou SFEU, představovaly „protiprávní podpory“ ve smyslu čl. 1 písm. f) tohoto nařízení, takže jejich navrácení by mohly nařídit i vnitrostátní soudy (obdobně viz rozsudek ze dne 5. března 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, body 87 až 89).
- 87 Je však třeba uvést, že ačkoliv by Italská republika mohla být povinna dotčené podpory navrátit, nebylo by tomu tak proto, že opatření ke sdílení nákladů uvedená v příloze sporného rozhodnutí byla uložena tímto rozhodnutím, jelikož – jak bylo uvedeno v bodě 72 tohoto rozsudku – Komise takovou pravomoc v rámci předběžné fáze přezkumu nemá, ale jak plyne z bodů 84 a 86 tohoto rozsudku, bylo by tomu tak z toho důvodu, že uvedené podpory by již neodpovídaly opatřením oznámeným tímto členským státem na základě čl. 108 odst. 3 SFEU, a už by se tedy ně nevztahovalo schválení k provádění, které Komise udělila v uvedeném rozhodnutí na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.
- 88 Pokud jde zadruhé o argumentaci A. Braesche a dalších vycházející ze sdělení o bankovníctví, podle níž toto sdělení v podstatě podmiňuje slučitelnost každé podpory, jež je poskytnuta bankám v souvislosti s finanční krizí, s vnitřním trhem přijetím opatření ke sdílení nákladů, je třeba konstatovat, že jak A. Braesch a další správně poznamenali a jak vyplývá z bodu 12 napadeného rozsudku, Komise v bodech 101 až 110 odůvodnění sporného rozhodnutí zkoumala soulad dotčených podpor s ustanoveními tohoto sdělení ve snaze ověřit, zda je výše těchto podpor omezena na nezbytné minimum, omezit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu a zabránit morálnímu hazardu, a to tak, že akcionáři a podřízení věřitelé BMPS budou v souladu s body 40 až 46 uvedeného sdělení poskytovat přiměřený vlastní příspěvek na restrukturalizační náklady na základě úměrného sdílení nákladů.

- 89 Vzhledem k tomu, že Italská republika v projednávaném případě oznámila opatření ke sdílení nákladů proto, aby jí Komise povolila dotčené podpory poskytnout, Komise ostatně byla povinna takový přezkum provést.
- 90 Tento orgán se totiž přijetím takových pravidel chování, jako jsou pravidla obsažená ve sdělení o bankovníctví, a to za účelem stanovení kritérií, na jejichž základě hodlá posuzovat slučitelnost podpor zamýšlených členskými státy s vnitřním trhem, a informováním prostřednictvím jejich zveřejnění, že je bude používat na případy, na něž se vztahují, sám omezuje při výkonu posuzovací pravomoci, kterou mu v tomto ohledu přiznává čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, a nemůže se v zásadě od těchto pravidel odchýlit, jinak mu hrozí sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, body 39 a 40, jakož i citovaná judikatura).
- 91 Nic to však nemění na tom – jak již Soudní dvůr rozhodl – že okolnost, že státní podpora počítá s opatřením ke sdílení nákladů, které splňuje kritéria uvedená v tomto sdělení, zejména v jeho bodě 44, sice v zásadě představuje podmínku dostatečnou k tomu, aby Komise prohlásila tuto podporu za slučitelnou s vnitřním trhem, avšak není za tímto účelem nezbytná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 99).
- 92 Přijetím pravidel chování obsažených ve sdělení o bankovníctví se totiž Komise pouze sama omezila ve výkonu své posuzovací pravomoci, takže pokud jí některý členský stát oznámí záměr státní podpory, který je s těmito pravidly v souladu, tento orgán v zásadě musí tento záměr schválit. Členské státy si však zachovávají možnost oznamovat Komisi záměry státních podpor, které kritéria stanovená tímto sdělením nespĺňují, a jak vyplývá z bodu 45 tohoto sdělení, tento orgán může za mimořádných okolností takové záměry schválit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 43).
- 93 Komise se totiž přijetím pravidel chování nemůže vzdát výkonu posuzovací pravomoci, kterou má na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU. Přijetím takového sdělení, jako je sdělení o bankovníctví, se tedy Komise nezabývá povinností zkoumat konkrétní výjimečné okolnosti, na které členský stát poukáže v konkrétním případě, aby se domohl přímého použití tohoto ustanovení, ani povinnosti odůvodnit, že odmítla takové žádosti vyhovět (rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 41 a citovaná judikatura).
- 94 Z uvedeného vyplývá, že sdělením o bankovníctví nelze členskými státním uložit samostatné povinnosti, ale že toto sdělení jen stanoví podmínky k zajištění toho, aby byly státní podpory přiznané bankám v souvislosti s finanční krizí, ke které musí Komise při výkonu své široké posuzovací pravomoci přiznané článkem 107 odst. 3 písm. b) SFEU přihlídnout, slučitelné s vnitřním trhem. Toto sdělení tedy není pro členské státy závazné a zejména jim nemůže stanovit povinnost přijmout opatření ke sdílení nákladů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, body 44, 45 a 70).
- 95 Členský stát tudíž nemusí bankám v obtížích uložit před přiznáním jakékoli státní podpory povinnost přeměnit podřízené cenné papíry na základní kapitál nebo tyto cenné papíry odepsat ani povinnost zcela využít tyto cenné papíry k absorpci ztrát. V takovém případě ovšem nebude možné považovat zamýšlenou státní podporu za omezenou na nezbytné minimum ve smyslu bodu 15 sdělení o bankovníctví, jelikož členský stát i banky, které by byly příjemci zamýšlených

státních podpor, riskují, že Komise vůči nim přijme rozhodnutí prohlašující tyto podpory za neslučitelné s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další, C-526/14, EU:C:2016:570, bod 100).

- 96 Pokud jde zatřetí o argumentaci A. Braesche a dalších vycházející z povinnosti Komise ověřit soulad všech opatření oznámených Italskou republikou s unijním právem, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nesmí řízení podle článku 108 SFEU nikdy vést k výsledku, který by byl v rozporu se zvláštními ustanoveními Smlouvy (rozsudky ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 41; ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 78, a ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, bod 50). Podpora, která jako taková nebo některými ze svých podmínek porušuje ustanovení nebo obecné zásady unijního práva, tudíž nemůže být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem (rozsudky ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, bod 50, a ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 44).
- 97 Pokud jsou totiž podmínky podpory natolik neoddělitelně spjaty s jejím předmětem, že je nelze posuzovat odděleně, v rámci řízení upraveného v článku 108 SFEU musí být posouzen jejich vliv na slučitelnost nebo neslučitelnost podpory jako celku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. března 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, bod 14, a ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 41).
- 98 Soudní dvůr například rozhodl, že státní podpora ve prospěch hospodářské činnosti v odvětví jaderné energie, jejíž přezkum by ukázal, že je v rozporu s pravidly unijního práva v oblasti životního prostředí, nemůže být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU (rozsudek ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 45). Hospodářská činnost, která je podstatou projektu financovaného z podpory, je totiž neoddělitelná od předmětu této podpory, takže Komise byla ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, povinna ověřit, že projekt financování dotčené jaderné elektrárny neporušuje uvedená pravidla unijního práva.
- 99 Stejně tak za okolností, kdy členský stát v podstatě změnil podmínky určující totožnost osob, jež mohly využívat již existujícího režimu podpor, což údajně vedlo k porušení zásady rovného zacházení ve vztahu k některým hospodářským subjektům, Soudní dvůr odmítl argument, podle kterého takové porušení zásady rovného zacházení vyplývající z této změny režimu v žádném případě nemůže způsobit protiprávnost rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje tento režim v pozměněné podobě (rozsudek ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, body 49 až 52). I taková pravidla, jež vymezují podmínky způsobilosti pro režim podpor, jsou totiž neoddělitelná od podpory jako takové, a jedná se tedy o aspekty, které musí Komise přezkoumat a případně schválit, takže pokud taková pravidla vedou k porušení obecných zásad unijního práva, je rozhodnutí Komise, kterým se takový režim schvaluje, nutně protiprávní.
- 100 Z toho v projednávané věci vyplývá, že Komise nemohla prohlásit státní podpory oznámené Italskou republikou za slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU bez předběžného ověření toho, že tyto podpory, jakož i rekapitalizace BMPS, kterou měly financovat, neodporují ostatním relevantním ustanovením či obecným zásadám unijního práva.
- 101 V této souvislosti je nesporné, že Komise ve sporném rozhodnutí – jak vyplývá z bodů 120 až 136 jeho odůvodnění – ověřila, zda jsou dotčené státní podpory v souladu se směrnicí 2014/59, a v bodě 137 odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěla k závěru, že tyto podpory splňují podmínky uvedené v čl. 32 odst. 4 písm. d) této směrnice, mezi něž patří i jejich schválení podle článků 107

a 108 SFEU, k tomu, aby podoby mimořádné veřejné finanční podpory úvěrové instituce nebo investičního podniku, jak jsou uvedeny v tomto čl. 32 odst. 4 písm. d), které mají zamezit závažnému narušení ekonomiky členského státu nebo jej napravit a zachovat finanční stabilitu, nevedly k zahájení postupu řešení krize.

- 102 V rámci této analýzy Komise v bodě 132 odůvodnění sporného rozhodnutí, ale i v bodech 101 až 110 odůvodnění tohoto rozhodnutí, mimo jiné ověřila, zda jsou opatření ke sdílení nákladů stanovená v plánu restrukturalizace přiměřená pro účely omezení výše poskytnuté podpory na minimum nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v rekapitalizaci BMPS.
- 103 Komise naproti tomu nemusela ověřovat, zda toto sdílení nákladů, o němž rozhodla Italská republika, samo o sobě porušilo práva, která A. Braeschovi a dalším podle jejich názoru plynou z unijního práva nebo z vnitrostátního práva. I kdyby totiž bylo takové porušení prokázáno, nebylo by důsledkem podpory jako takové, jejího předmětu nebo jejich neoddelitelných podmínek, nýbrž – jak vyplývá z bodu 81 tohoto rozsudku – opatření, která přijal tento členský stát ve snaze dosáhnout rozhodnutí Komise, kterým bude uvedena podpora po skončení předběžné fáze přezkumu schválena.
- 104 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že pokud se třetí osoba domnívá, že se jí dotýkají opatření přijatá orgány členského státu v souvislosti s restrukturalizací určitého podniku, na základě skutečnosti, že jsou tato opatření součástí plánu restrukturalizace, který vyžaduje vyplacení státních podpor, a že tedy tento členský stát tyto podpory oznámí Komisi a požádá o jejich schválení po skončení předběžné fáze přezkumu, tato třetí osoba nezískává v rámci řízení, které tento orgán vede podle článku 108 SFEU, postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589. Pokud má v takovém případě uvedená třetí osoba za to, že dotyčný členský stát v důsledku přijetí takových opatření porušil unijní právo, musí zpochybnit legalitu těchto opatření před vnitrostátním soudem, který je v tomto ohledu jako jediný příslušný, přičemž tento soud má možnost, nebo pokud rozhoduje v posledním stupni, dokonce povinnost předložit Soudnímu dvoru v případě potřeby žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU a položit mu otázky týkající se výkladu nebo platnosti relevantních ustanovení unijního práva.
- 105 Jak již přitom bylo v projednávaném případě konstatováno v bodě 66 tohoto rozsudku, A. Braesch a další netvrdí, že byli předmětnými podporami dotčeni, a ostatně ani nezpochybňují, že se jedná o „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a že jsou slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, ale uvádějí, že na ně mají dopad opatření ke sdílení nákladů uvedená ve sporném rozhodnutí, jejichž soulad s unijním právem, kterého se týkají důvody uplatněné na podporu jejich žaloby podané v řízení v prvním stupni, podle jejich názoru vyvolává vážné pochybnosti, na jejichž základě měla Komise zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 106 Jak ovšem vyplývá z bodů 69 až 80 tohoto rozsudku, tato opatření ke sdílení nákladů jsou ryze vnitrostátními opatřeními, která Italská republika oznámila na vlastní odpovědnost, nebyla tudíž uložena Komisí a od dotčených podpor jsou z právního hlediska oddělená, přičemž tento orgán je při přijímání sporného rozhodnutí pouze zohlednil coby skutkovou okolnost. Jak tedy vyplývá z bodu 104 tohoto rozsudku, legalitu uvedených opatření z hlediska relevantního vnitrostátního práva a unijního práva mohou přezkoumat výlučně příslušné vnitrostátní soudy.

- 107 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že vnitrostátní soud, který by přezkoumával legalitu dotčených opatření ke sdílení nákladů a tato opatření zcela nebo zčásti zrušil z důvodu jejich protiprávnosti, by nepostupoval v rozporu se sporným rozhodnutím, jelikož toto rozhodnutí tato opatření neukládá a nebyl v něm posouzen jejich soulad s unijním právem.
- 108 Kdyby uvedený soud dospěl s ohledem na výklad unijního práva provedený Soudní dvorem po případném podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU k závěru, že dotčená opatření ke sdílení nákladů jsou zcela nebo zčásti protiprávní, Italská republika by v případě, že by v důsledku této protiprávnosti nemohla při provádění oznámených podpor v souladu se schválením uděleným ve sporném rozhodnutí dodržet všechny závazky, které vůči Komisi přijala, musela oznámit nová opatření podle čl. 108 odst. 3 SFEU; v opačném případě by totiž byla povinna podpory, které již byly na základě tohoto rozhodnutí vyplaceny, navrátit, jak plyne z bodů 84 až 86 tohoto rozhodnutí.
- 109 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdili A. Braesch a další na jednání před Soudním dvorem, tyto osoby nebyly připraveny o právo na účinnou soudní ochranu zaručené v čl. 47 prvním pododstavci Listiny a že Tribunál v bodě 40 napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že A. Braesch a další mohou hájit své zájmy pouze návrhem na zrušení sporného rozhodnutí u unijního soudu.
- 110 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že napadený rozsudek je stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že v bodech 37, 40, 41 a 58 zmíněného rozsudku konstatoval, že A. Braesch a další musí být kvalifikováni jako „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.
- 111 Jedinému důvodu, který uplatnila Komise v kasačním opravném prostředku, je tudíž třeba vyhovět.
- 112 Napadený rozsudek je proto třeba zrušit.

K žalobě před Tribunálem

- 113 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 114 Tak je tomu i v projednávané věci, pokud jde o námitku nepřípustnosti, kterou v řízení před Tribunálem vznesla Komise a v níž A. Braeschovi a dalším vytýká, že nejsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení sporného rozhodnutí ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 115 Nejprve je třeba konstatovat, že – jak v této námitce Komise správně tvrdí – sporné rozhodnutí, které je určeno Italské republice, nepředstavuje nařizovací akt ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce druhé části věty SFEU, jelikož není aktem s obecnou působností (rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 92, jakož i citovaná judikatura).

- 116 Za těchto podmínek je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 50 tohoto rozsudku zkoumat pouze to, zda – jak tvrdí Komise v námitce nepřijatelnosti – A. Braesche a další nelze považovat za osoby, které jsou tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce první části věty SFEU.
- 117 Zaprvé stran toho, že se A. Braesch a další v rámci pátého žalobního důvodu domáhají zajištění ochrany procesních práv, která jim plynou z čl. 108 odst. 2 SFEU a z čl. 6 odst. 1 nařízení 2015/1589, je třeba podotknout, že z důvodů uvedených v bodech 64 až 110 tohoto rozsudku nemají postavení „zúčastněných stran“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) tohoto nařízení, takže je pro tyto účely nelze považovat za osoby, které by byly tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce první části věty SFEU.
- 118 Z toho vyplývá, že A. Braesch a další nemají aktivní legitimaci ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU k zajištění ochrany procesních práv, která jim plynou z čl. 108 odst. 2 SFEU a z čl. 6 odst. 1 nařízení 2015/1589.
- 119 Zadruhé co se týče toho, že A. Braesch a další v rámci prvních čtyř žalobních důvodů zpochybňují opodstatněnost sporného rozhodnutí, je třeba připomenout, že podle judikatury vycházející z rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17), na kterou je poukázáno v bodech 51 a 54 tohoto rozsudku, by tito účastníci řízení v tomto případě mohli tvrdit, že jsou uvedeným rozhodnutím osobně dotčeni ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce první části věty SFEU, pouze tehdy, kdyby byli uvedeným rozhodnutím zasaženi z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí; tak by tomu bylo zejména tehdy, kdyby podporou, která je předmětem sporného rozhodnutí, bylo podstatně dotčeno jejich postavení na trhu.
- 120 V projednávaném případě je ovšem nesporné, že A. Braesch a další netvrdí, že by sporné rozhodnutí mělo nějaký dopad na jejich soutěžní postavení na trhu; v podstatě uvádějí pouze to, že Komisi zaslali dopis, v němž vyjádřili obavy z negativního dopadu tohoto rozhodnutí na jejich situaci, a dále že se v uvedeném rozhodnutí v rámci popisu opatření ke sdílení nákladů stanovených v plánu restrukturalizace pro podřízené věřitele BMPS, který je obsažen v bodě 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí a v poznámce pod čarou 35 uvedenou v tomto bodě, odkazuje na smlouvu o zřízení poživacího práva týkající se nástrojů FRESH, která je zmíněna v bodě 2 napadeného rozsudku.
- 121 Takové okolnosti ovšem nikterak nedokládají, že se A. Braesch a další nacházejí ve faktické situaci, která je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát, jelikož jsou opatřeními ke sdílení nákladů uvedenými ve sporném rozhodnutí dotčeni coby držitelé finančních nástrojů stejným způsobem jako všichni ostatní držitelé nástrojů dotčení těmito opatřeními. Na rozdíl od toho, co tvrdili A. Braesch a další zejména na jednání před Soudním dvorem, je v tomto ohledu irelevantní, že na rozdíl od těchto ostatních finančních nástrojů nejsou nástroje FRESH výslovně zmíněny v nařízení s mocí zákona 237/2016.
- 122 Kromě toho je třeba zdůraznit, že v souladu s judikaturou Soudního dvora platí, že pouhá skutečnost – a to i kdyby byla prokázána – že se A. Braesch a další aktivně podíleli na předběžné fázi přezkumu provedené Komisí, nestačí k tomu, aby byli považováni za osoby, které jsou sporným rozhodnutím osobně dotčeny, jestliže nebylo prokázáno, že podporou, která je

předmětem tohoto rozhodnutí, bylo podstatně dotčeno jejich postavení na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek *Deutsche Lufthansa v. Komise*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 38 a citovaná judikatura).

- 123 Z toho vyplývá, že A. Braesch a další nejsou sporným rozhodnutím osobně dotčeni ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 51 a 54 tohoto rozsudku.
- 124 Vzhledem ke kumulativní povaze podmínek stanovených v čl. 263 čtvrtém pododstavci první části věty SFEU, podle nichž musí být osoba dotčena aktem, jehož zrušení je navrhováno, bezprostředně i osobně, má skutečnost, že žalobce jednu z těchto podmínek nesplňuje, za následek, že žalobu na neplatnost, kterou proti tomuto aktu podal, je třeba považovat za nepřípustnou (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 76, jakož i ze dne 4. prosince 2019, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. Komise*, C-342/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:1043, bod 37).
- 125 Z toho vyplývá, že A. Braesch a další nejsou aktivně legitimováni ani ke zpochybnění opodstatněnosti sporného rozhodnutí.
- 126 Námitce nepřípustnosti, kterou vznesla Komise v řízení v prvním stupni a v níž A. Braeschovi a dalším vytýká, že nejsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení sporného rozhodnutí ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, je tudíž třeba vyhovět.
- 127 Žalobu podanou v řízení v prvním stupni je tedy třeba odmítnout jako nepřípustnou.

K nákladům řízení

- 128 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 129 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 130 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala, aby byla A. Braeschovi a dalším uložena náhrada nákladů řízení, a A. Braesch a další neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení před Tribunálem a řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 24. února 2021, Braesch a další v. Komise (T-161/18, EU:T:2021:102), se zrušuje.**

- 2) **Žaloba, kterou podali v řízení v prvním stupni Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP a která zněla na zrušení rozhodnutí Komise C(2017) 4690 final ze dne 4. července 2017 o státní podpoře SA.47677 (2017/N) – Itálie, nová podpora a změněný plán restrukturalizace Banca Monte dei Paschi di Siena, se odmítá jako nepřijatelná.**
- 3) **Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.